

[Ludvig Christensen.]

talte om, er heller ikke ny. Jeg har i mange, mange Aar kendt den, i alt Fald lige saa længe, vi har kendt til det saakaldte Nødhjælpsarbejde. Jeg har Aar efter Aar været med til at modtage Hundreder og atter Hundreder af Beklagelser fra organiserede Arbejdere over, at Sogneraad, Kommunalbestyrelser, simpelt hen satte sig ud over de gældende Priskuranter og lod Arbejdet udføre ved Hjælp af uorganiserede Arbejdsgivere og uorganiserede Arbejdere til lavere Lønninger end de tarifmæssige, til Lønninger, som Sogneraadene selv bestemte. Det er altsaa heller ikke noget nyt. Der er kun den Mulighed, som ogsaa blev paapeget af den højtærede Statsminister, at den Omstændighed, at Vejmillionerne efterhaanden har givet Kommunerne et noget større Arbejdsomraade, kan medføre, at Kommunerne derved kommer til at ramme nogle flere organiserede Arbejdsgivere og Arbejdere. Men er det nu ikke saadan, at netop den ærede Ordfører for Forslagsstillerne (Lange) har langt større Mulighed end f. Eks. jeg for at paavirke de Kommunalbestyrelser, der her er Tale om, og var det da ikke en bedre Idé end at foreslaa Ændringer i den Lov, som man her har foreslaaet at ændre, at Dansk Arbejdsgiverforening og de ærede Forslagsstillere i Fællesskab rettede en indtrængende Henvendelse til og forhandlede med Sogneraadforeningerne og Amtsradsforeningen, med de Kommune- og Amtsorganisationer, som man her trækker frem, og om hvem man paastaar, at de bærer sig saaledes ad, som det ærede Medlem har givet en Karakteristik af? Var det ikke meget bedre, at man søgte en Forhandling ad den Vej? Jeg er ganske sikker paa, at Arbejdsorganisationerne er mere end villige til at medvirke i en saadan Forhandling, og saa kunde det være, at man ved den større Indflydelse i de paagældende Sogneraad og Amtsraad, som de ærede Forslagsstillere har i Sammenligning med os andre, kunde naa til et Resultat.

Endelig omtalte det ærede Medlem (J. V. Christensen) det kristelige Fællesforbund og tog det i Forsvar. Det ærede Medlem sagde, at han ikke havde Førstehaandskendskab dertil, og naar det ærede Medlem siger det, ved jeg, at det er rigtigt. Det kan jeg maaske ogsaa sige, at jeg ikke har, for saa vidt som jeg ikke har arbejdet hos nogen af Mestrene i dette Forbund, men jeg har gennem en lang Aarrække været Medlem af en Forsamling, der har modtaget og behandlet mange Tilfælde af

Klager over denne Organisations Optræden. Der har været ført faglige Kampe. Jeg skal minde om alt, hvad der skete i Esbjerg, Stridigheder, hvor det endte med Domme i meget betydeligt Omfang over de Organisationer, som ikke ønskede at arbejde sammen med de Folk, der arbejdede for „Kristeligt dansk Fællesforbund“. Baggrunden for alt det, der her skete, var naturligvis ikke den Omstændighed, at de paagældende var Medlemmer af den nævnte Organisation, men udelukkende, at denne Organisation og dens Medlemmer Gang paa Gang tog Arbejde til lavere Priser, arbejdede for lavere Lønninger, arbejdede paa længere Arbejdstid, end de organiserede Arbejdere kunde gøre.

Under de foreliggende Omstændigheder kan jeg ikke love at være med til at gennemføre Lovforslaget.

Veistrup: Det skal blive en kort Bemærkning, idet jeg ikke ser nogen Nødvendighed for at fortsætte Debatten paa det foreliggende Grundlag. Kan man slutte ud fra de fremkomne Udtalelser, vil dette Lovforslag, for at bruge et mildt Udtryk, faa en meget traurig Gang igennem det høje Ting.

Den ærede Ordfører for Partiet Venstre (J. V. Christensen) syntes at bebrejde mig, at jeg havde rettet det Spørgsmaal til ham, om han ønskede Opløsning af Organisationerne — jeg fik det ud af det ærede Medlems Udtalelse om, at Livet anviser andre og nye Veje. Jeg vilde da gerne spørge det ærede Medlem: Hvad mente det ærede Medlem med denne Udtalelse? Hvad var det for nye Veje, han tænkte paa? Dette var Anledningen til mit Spørgsmaal.

Naar det ærede Medlem udtalte, at det havde man ikke magtet, vil jeg dertil sige: Nej, det har man maaske ikke, men jeg spurgte det ærede Medlem: Ønsker han Opløsning af Organisationerne?

I Anledning af de Udtalelser, det ærede Medlem sidst fremkom med, vil jeg sige, at naar det ærede Medlem synes at lægge Tarifferne til Grund for de vanskelige Forhold, vi befinder os i, skyder det ærede Medlem fuldstændig over Maalet. Ingen kan tro, at vi, selv om vi i Dag ophævede Tarifferne, vilde glide ind i langt bedre og lykkeligere Forhold. Jeg gentager, at hvis det viser sig, at Tarifferne er for høje, er det selvsagt, at de maa ændres.

Statsministeren (Stauning): Det er blot en kort Bemærkning i Anledning af